



ALPARSLAN'IN AKINCISI

# GİLLİ GÖREV



İSMAİL BİLGİN



# GİZLİ GÖREV

Yayın Yönetmeni Savaş Özdemir  
Proje Editörü Gökçen Yüksel Karaca  
Editör Arzu Demir  
Kapak Tasarımı Sefer Koçan  
İç Tasarım Billur Tirgil

2. Baskı Nisan 2018  
Uluslararası Seri No 978-605-08-1831-4



9 786050 818314

## TİMAŞ YAYINLARI

Adres Cağaloğlu, Alemdar Mah. Alay Köşkü Cad. No:5  
Fatih/İstanbul  
Telefon (0212) 511 24 24  
Posta P.K. 50 Sirkeci/İstanbul  
E-posta bilgi@genctimas.com

Baskı ve Cilt Sistem Matbaacılık  
Sertifika No 16086  
Adres Yılanlı Ayazma Sok. No:8 Davutpaşa-Topkapı/İstanbul  
Tel (0212) 482 11 01



TİMAŞ YAYINLARI / 3739  
ALPARSLAN'IN AKINCISI / 2

RAF: 10+ Roman Öykü

KÜLTÜR BAKANLIĞI YAYINCILIK SERTİFİKA NO: 12364

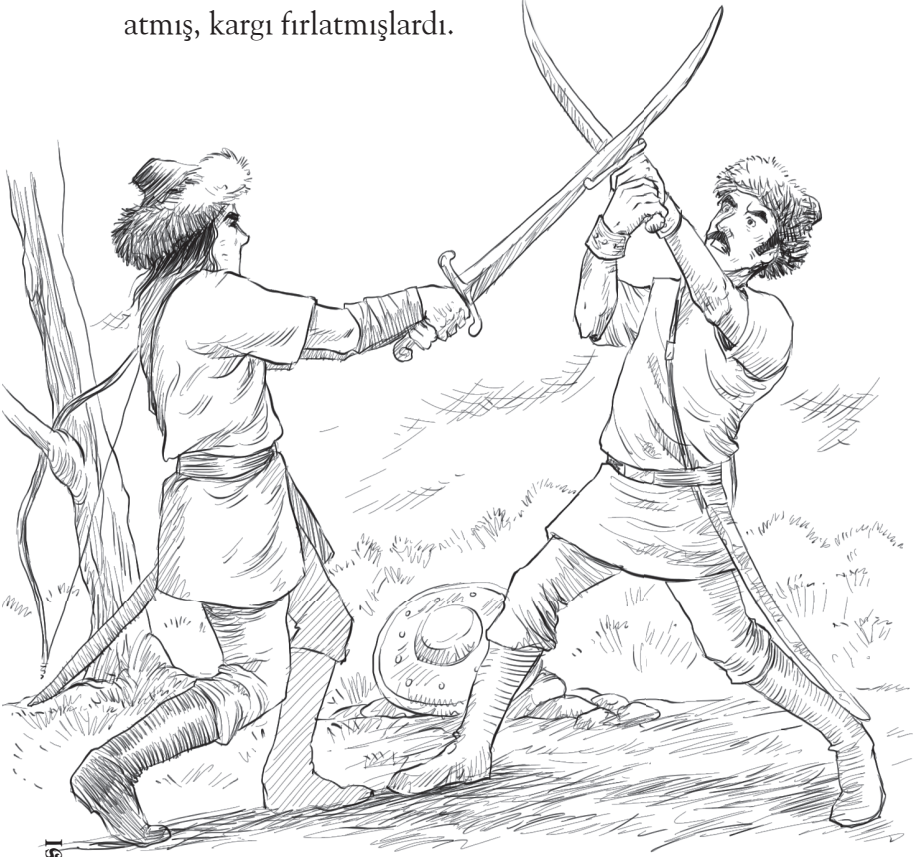
© 2014 Eserin her hakkı anlaşmalı olarak Timaş Basım Ticaret ve Sanayi Anonim Şirketi'ne aittir. İzinsiz yayınlanamaz. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

## GENÇ AKINCI

**M**alazgirt Zaferi ile Anadolu'ya adım atan Sultan Alparslan, daha içrilere ilerlemek istiyordu. Bunun için seferlerine devam etmek niyetindeydi. Sefer yapacağı topraklar hakkında bilgi edinmek; oraların havası, doğası, fiziksel şartları, ulaşımı gibi konularda keşif yapmak akıncıların göreviydi. Akıncılar savaş öncesinde ve savaş boyunca ordunun ilerisinde görev yaparlardı. Ayrıca köprü, geçit, kale gibi önemli noktalarda gerekli önlemleri alırlar ve güvenliği sağlardı.

Alperen de kendi obasındaki gençler arasından akıncı olarak seçilmişti. İlk zamanlar, akıncı beyi Sav Tekin'in gözü Alperen'i hiç tutmamıştı. Ancak

daha sonra onun ne kadar cesur olduğunu anlamış ve onu en iyi şekilde yetiştirmeye çalışmıştı. Bunun için sık sık çeşitli savaş talimleri yapmış; kılıç sallamış, ok atmış, kargı fırlatmışlardı.



Alperen, bu yiğit Selçuklu akincısından pek çok şey öğrenmişti. Kılıç sallarken ne yapmalı, ok atarken nasıl davranmalı... Bunları kısa sürede bir bir bellemişti.

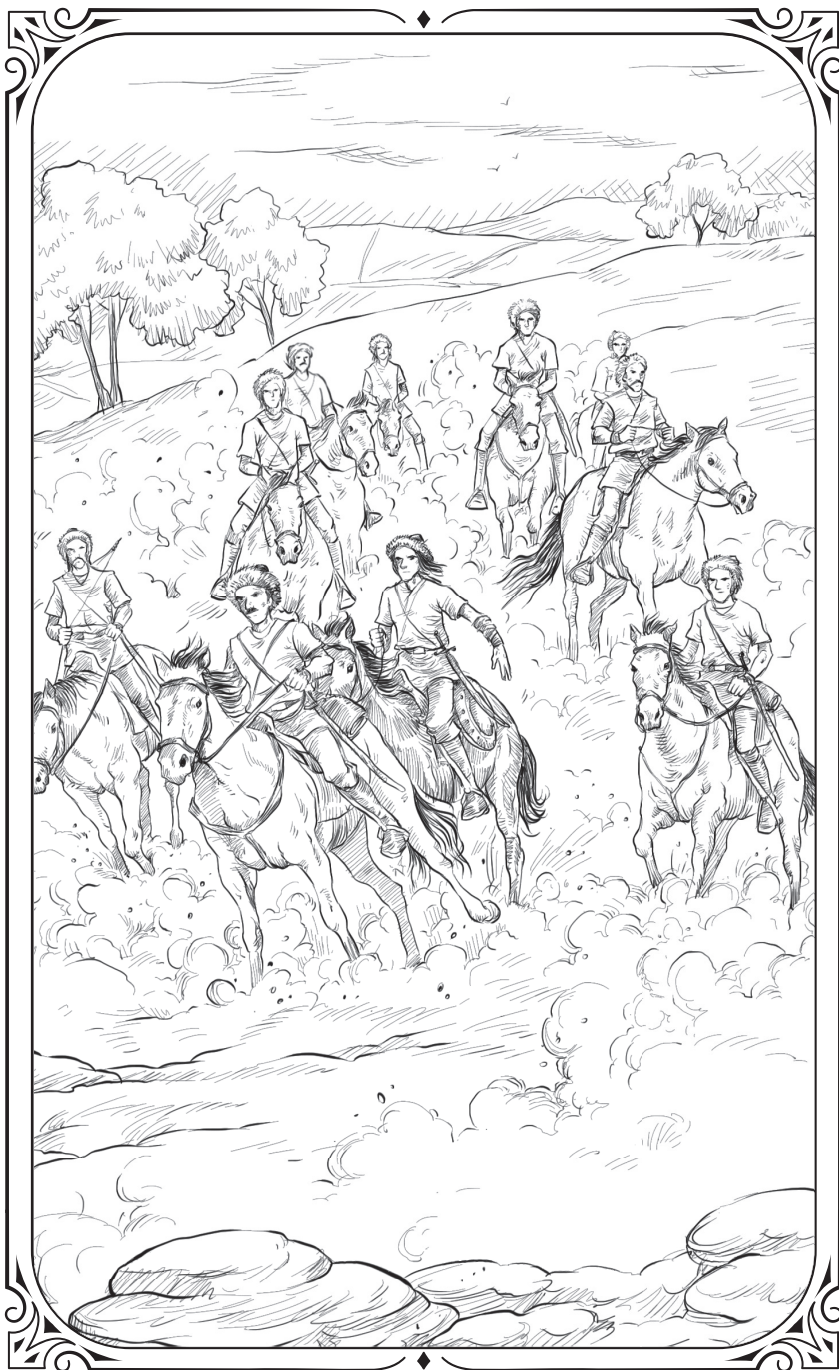


Birlikte nice baskınlara çıkmış, nice çarpışmalara girmişlerdi. Bu akınlarda Sav Tekin, Alperen'i hep koruyup kollamıştı. Onun çok iyi bir savaşçı olacağına inanıyordu. "Biraz daha pişmeli. Sonunda gözüm arkada kalmayacak." diye düşünüyordu.

Bu arada Alperen, sık sık obadaki ustası Gök Tekin'i hatırlıyordu. "Beni o yetiştirdi, akıncı seçilmemi sağladı. Sultan Alparslan kılıcını bana verirken ne kadar sevinmişti..." diye düşünmeden edemiyordu.

## USTANIN SIRRI

**S**av Tekin'in liderliğindeki akıncı grubu tozlu yollarda at sürüyordu. Birlikte dereleri tepeleri aşıyorlardı. Elleri her an kılıçlarının kabzalarında, daima düşmanı gözler durumdaydılar. Biliyorlardı ki akıncı demek; sınır boylarında daima düşmanı gözleyen, onlara aman vermemek için uğraşan yağız delikanlı demekti. Akıncı olmak demek; haber toplamak ve bu haberleri en kısa sürede Sultan Alparslan'a ulaştırmak demekti. Akıncı olmak demek; eşe dosta güven vermek, düşmana ise korku salmak demekti. Bunları bilerek görev yapmanın verdiği coşku içinde günler gelip geçiyordu.



Elini kaldırarak,

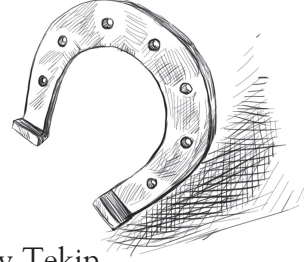
– Su başında dinlenelim, dedi.

Arkasındaki yirmi kadar akıncı ile birlikte Alperen de durdu. Karayel’in boynunu okşadı.

– Dinleneceğiz, dedi.

Akıncılar atlarını sulayıp otlağa bıraktılar.

Bir akıncı öncelikle atına iyi bakmalıdır. Onu sulamalı, doyurmalı ve sık sık nallarını kontrol etmelidir. Eğer bir atın nalı düşmüşse akıncının işi zordur. Bu yüzden at nallamayı bilmelidir. Akıncı, her işi kendisi yapabilen yiğit demektir.



Kendi atını da otlağa bırakan Sav Tekin hemen su başına gitti. Eğilip buz gibi suyla elini yüzünü yıkadı.

– Oh! Kendimize geldik. Epey yol aldık Alperen.

– Evet beyim. Nereye gidiyoruz?

– Nereye mi?

Bu soru üzerine Sav Tekin’in gözleri doldu. Yutkundu. Bir süre sustu. O hiç unutmadığı olay gözlerinin önünde canlandı. Sonunda,

– Sır, diyebildi.

– Sır mı? Beyim, sır dersiniz öyle mi?

– Evet, öyle derim. Öyle bilirim.



– Peki, sen nasıl dersin öyle olsun.

– Bu Bizans toprakları hep tuzak doludur. Tedbir üzere olun. Dinlenirken biriniz nöbetçi kalsın. Etrafı kollasın.

– Bir Ŗeyden endiŖe edersin beyim?

– Ben hiçbir Ŗeyden endiŖe etmem. Ancak bir akıncının ilk önce ve daima tedbir üzere olması gerektiğini iyi bilirim. Bana da akıncı beyim böyle derdi.

– Peki...

– Alperen, akıncılardan birini nöbetçi seçti.

– Sen nöbeti tut. Sonra ben devam ederim, dedi.

Alperen, akıncı töresini iyi öğrenmiŖti. Ama bu kez Sav Tekin Bey'in neden “sır” dediğini anlamıyordu. “Bizden bir Ŗey mi saklıyor?” diye düşündü. “Ama neden?” Bu konuyu çok merak etse de yapacak bir Ŗeyi yoktu. Akıncı beyi ne derse o olurdu.

Sav Tekin ise bir başına kalmıŖ, geçmiŖ günleri düşünüyordu: “Ustamın akınını tamamlayamadım. Vasiyetini yerine getiremedim. Ama er geç o kaleyi alacağız ki mezarında rahat uyusun.” Sonra akıncılara bakındı, hepsi dinleniyordu. YavaŖça oturduğu yerden kalktı. İlerideki tepenin ardında kayboldu.

# ÇINAR GÖLGESİ

Sav Tekin tam tepeyi tırmanırken Alperen onu fark etti: “Beyim... Nereye gidiyor? Sanki bize görünmek istemezmiş gibi bir hâli var. Ama onu yalnız bırakamam, ya başına birşey gelirse!” Hemen yerinden kalktı, akıncı beyini tuzaktan takip etmeye başladı.

Sav Tekin ise tepeden inmeye başladığında durdu. Sonra arkasına bakındı. Alperen ondan önce kendini bir çalının arkasına atıp gizledi.

“Kimse arkamdan gelmiyor bu iyi.” diye düşündü Sav Tekin. Adımlarını hızlandırdı.

“Hızlandı, acelesi var. Nereye gidiyor? Neden yalnız başına?” diyordu Alperen onu izlerken.